

ΚΥΡΙΑΚΗ

ΣΥΝΤΟΜΟΝ ΚΗΡΥΓΜΑ

«Ἐγενόμην ἐν Πνεύματι ἐν τῇ Κυριακῇ ἡμέρᾳ καὶ ἤκουσα φωνὴν ὀπίσω μου μεγάλην ὡς σάλπιγγος» (Ἄπ. 1,10)

Ἐκδίδεται ἀπὸ τὴν Κοινοβιακὴ Γυναικεία Ἱερὰ Μονὴ Ἁγίου Αὐγουστίνου Φλωρίνης – 531 00 ΦΛΩΡΙΝΑ – τηλ. 23850-28610 – imaafl@yahoo.gr

Περίοδος Δ' - Ἔτος ΚΒ' Φλώρινα - ἀριθμ. φύλλου 1184 ²	Πέτρου & Παύλου τῶν πρωτοκορυφαίων Πέμπτη 29 Ἰουνίου 2017 (2005)	Συντάκτης (†) ἐπίσκοπος Αὐγουστίνος Ν. Καντιώτης
---	---	---

Οἱ μεγάλοι εὐεργέτες

Καὶ πάλι, ἀγαπητοί μου, ἡ ἀγία μας Ἐκκλησία ἐορτάζει καὶ πανηγυρίζει τὴν ἐορτὴ τῶν κορυφαίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου. Δὲν εἶνε εὐκολο νὰ μιλήσῃ κανεὶς γι' αὐτούς. Εἶνε **ἄξιοι κάθε εὐγνωμοσύνης**.

Ἄπὸ τότε ποὺ ἄφησαν τὴν τελευταία τους πνοὴ ἔχουν περάσει αἰῶνες. Μέσα στὸ μακρὸ αὐτὸ διάστημα πόσα δὲν συνέβησαν, πόσα συστήματα καὶ ιδέες δὲν ἄλλαξαν! Βασιλεῖς, αὐτοκράτορες, στρατηγοὶ πέρασαν καὶ σήμερὰ τὸ ὄνομά τους ἔχει λησμονηθῆ. Σκόνῃ ἐγίναν τὰ σώματά τους. Ὅμως τοῦ Πέτρου τοῦ ψαρᾶ καὶ τοῦ Παύλου τοῦ σκηνοποιοῦ τὰ ὀνόματα ἐξακολουθοῦν νὰ **συγκινοῦν τὸν χριστιανικὸ κόσμον**. Γιατί; Διότι ὑπῆρξαν εὐεργέτες ὄλων.

Εὐεργέτες; Naί, εὐεργέτες. Ὑποθέστε ὅτι ἓνας ξένος ἔρχεται στὸ μέρος σας, φωνάζει τὸν πρόεδρο τῆς κοινότητος καὶ τοῦ λέει: Ἐπειδὴ ἀγάπησα τὸν τόπο, σᾶς δωρίζω χίλιες λίρες. Ὅλοι τότε, μικροὶ καὶ μεγάλοι, θὰ ποῦν: Μπράβο, μεγάλη εὐεργεσία! Θὰ τὸν τιμήσουν, θ' ἀνοίξουν τὰ σπίτια νὰ τὸν ὑποδεχθοῦν, θὰ βάλουν τὴ φωτογραφία του στὸ γραφεῖο τῆς κοινότητος, θὰ τὸν ἀνακηρύξουν μεγάλο εὐεργέτη τους. Ὅποιος κάνει τὸ καλὸ ὀνομάζεται εὐεργέτης. Ἀλλὰ οἱ ἀπόστολοι, θὰ ρωτήσετε, **τί καλὸ ἔκαναν στὸν κόσμον**; Προσέφεραν λεπτὰ ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος; Ποῦ νὰ τὰ βροῦν! Φτωχὸς ψαρᾶς ὁ ἓνας, φτωχὸς σκηνοποιὸς ὁ ἄλλος. Λεπτὰ δὲν εἶχαν, πορτοφόλι δὲν εἶχαν, κτήματα δὲν εἶχαν, σπίτι δὲν εἶχαν. Φτωχοὶ καὶ οἱ δυὸ σὰν τὸ Χριστό. Ἀφοῦ λοιπὸν δὲν ἔδωσαν χρήματα, θὰ πῆ κάποιος, δὲν ἔκαναν τίποτα σπουδαῖο. Λάθος κανεὶς, κύριε. Μπορεῖ νὰ ἴχῃς τοῦ κόσμου τὰ χρήματα, καὶ καλὸ νὰ μὴν κάνῃς. Δὲν κάνει κανεὶς καλὸ μὲ τὰ λεφτὰ μόνο – ὄχι! Τὰ λεφτὰ, ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον, εἶνε κα-

τάρα, χολέρα τῆς ἀνθρωπότητος. Οἱ ἀπόστολοι δὲν εἶχαν λεφτὰ. Ἄν ἔψαχνες τὸν Πέτρο καὶ τὸν Παῦλο, μιὰ δραχμὴ δὲν θὰ εὑρίσκες πάνω τους. Εἶχαν ὅμως κάτι ποὺ ἀξίζει παραπάνω ἀπὸ τὰ λεφτὰ: εἶχαν **τὴν ἀλήθεια τῆς πίστεως** καὶ προσέφεραν **τὰ λόγια τοῦ Θεοῦ**.

Πολλὲς φορές ἓνας καλὸς λόγος σώζει ἓνα σπίτι, ἐνῶ μιὰ κακὴ συμβουλὴ διαλύει ἓνα ἀνθρώπου. Πολλὲς φορές ἓνας καλὸς λόγος σώζει τὸν κόσμον, ἐνῶ ἓνας κακὸς λόγος βάζει φωτιὰ σ' ἓνα χωριὸ καὶ διαλύει τὸν κόσμον. Δὲν εἶνε λοιπὸν μόνο τὰ λεφτὰ. Παραπάνω ἀπὸ τὰ λεφτὰ εἶνε ἡ διδασκαλία τῆς ἀληθείας, ὁ λόγος τοῦ Θεοῦ, τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου. Αὐτὰ τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ σκόρπισαν στὸν κόσμον οἱ ἅγιοι αὐτοὶ ἀπόστολοι, καὶ γι' αὐτὸ εἶνε μεγάλοι εὐεργέτες.

Γιὰ νὰ συνειδητοποιήσουμε τὴν εὐεργεσίαν τους, πρέπει ν' ἀναλογισθοῦμε τί ἦταν ὁ κόσμος ὅταν αὐτοὶ βγήκαν στὸ κήρυγμα, πῶς ἦταν ὁ κόσμος προτοῦ νὰ ἴρθῃ ὁ Χριστός. Ἄνοιξτε τὰ βιβλία καὶ διαβάστε. Τί πίστευαν οἱ πρόγονοί μας; Ὁ ἀρχαῖος κόσμος ζοῦσε στὸ σκοτάδι τῆς εἰδωλολατρίας. **Τί θὰ πῆ εἰδωλολατρία**; Δὲν πίστευαν στὸν ἀληθινὸ Θεό· πίστευαν στὰ εἰδῶλα, στοὺς ψεύτικους θεοὺς, δηλαδὴ στὰ κτίσματα. Βλέπανε παραδείγματος χάριν τὸ ποτάμι νὰ φουσκῶνῃ καὶ νὰ κἀνῃ πλημμύρα, καὶ ἔλεγαν: –Τὸ ποτάμι εἶνε Θεός! Βλέπανε τὴ θάλασσα ν' ἀφρίζῃ μὲ ἄγρια κύματα; –Ἡ θάλασσα εἶνε Θεός. Ἄκουγαν τὴ νύχτα τὸ λιοντάρι νὰ μουγκρίζει; –Τὸ λιοντάρι εἶνε Θεός. Θεὸς τὸ ποτάμι, ἢ θάλασσα, τὰ λιοντάρια, τὰ φίδια, τὰ ζῶα. Θεὸς ἀκόμη – τί; Ἀπίστευτο· Θεὸς τὰ σκόρδα, τὰ κρεμμύδια! Θεὸς τὰ ποντίκια, οἱ γάτες! Μέχρι αὐτοῦ τοῦ σημείου εἶχε καταπέσει ὁ κόσμος. Ἄφάνταστα πράγματα... Καὶ μόνο αὐτὰ; Οἱ εἰδωλολάτρες πολλὲς φορές ὑποχρέωναν ὠρισμένες οἰκογένειες τὸ χρόνο νὰ κάνουν – τί;

Νὰ θυσιάσουν τὰ ἀθῶα παιδιά τους! Τὰ ἴπαιραν οἱ μανάδες στὴν ἀγκαλιά, τὰ πήγαιναν στοὺς ναούς, κ' ἐκεῖ οἱ ἱερεῖς τῶν εἰδώλων τὰ ἔσφαζαν μὲ μαχαίρι σὰν ἀρνιά. Αὐτὰ συνέβαιναν τότε. Ἡ γυναίκα ἦταν ἓνα σκουπίδι, τὰ παιδιὰ περιφρονημένα, οἱ ἄντρες ἄγρια θηρία. Ἡ ἀνθρωπότης στὸ σκοτάδι. Οἱ δαίμονες κυριαρχοῦσαν στὸν κόσμο.

Ποιός ἔδωξε τὰ δαιμόνια; Ποιός ἡμέρωσε τὸν ἄντρα; Ποιός πῆρε τὴ γυναίκα καὶ τὴν ὕψωσε ψηλά; Ποιός πῆρε τὸ παιδί, τὸ ἀγκάλιασε μὲ ἀληθινὴ στοργή καὶ τὸ ἔκανε παιδί τοῦ Θεοῦ; Ποιός ἔκανε τὸ καλὸ αὐτὸ στὸν κόσμο; Οἱ ἀπόστολοι!

Πῶς ἔκαναν τὴν εὐεργεσίαν αὐτὴ οἱ ἀπόστολοι; Ξεκίνησαν παίρνοντας τὰ λόγια τοῦ Χριστοῦ καὶ τὰ σκόρπισαν σ' ὅλη τὴ γῆ. Καὶ ποῦ δὲν πῆγαν. Ὅπως ὁ γεωργὸς παίρνει στὶς φοῦχτες τὸ σπώρο καὶ τὸν σκορπάει δεξιά κι ἀριστερά, ἄνω καὶ κάτω, καὶ δὲν ἀφήνει καμμιά γωνιά τοῦ χωραφιοῦ του χωρὶς νὰ τὴ σπείρη, ἔτσι καὶ οἱ σποριαῖδες αὐτοί, οἱ ἀπόστολοι, πῆραν στὰ χέρια τὸ σπώρο τοῦ οὐρανοῦ καὶ τὸν ἔσπειραν σ' ὅλη τὴν οἰκουμένη.

Καὶ οἱ πρῶτοι ποὺ πίστεψαν –τὸ βεβαιώνει ἡ ἱστορία– εἶνε οἱ **Ἕλληνες**. Τὸ λέει ἡ ἀγία Γραφή εἰς μνημόσυνον αἰώνιον τῆς φυλῆς μας (βλ. Πράξ. 16,11 κ.ε.). Ἐξω ἀπὸ τὴν Καβάλα ἦταν τότε μιὰ πόλις μὲ 300.000 κόσμο ποὺ λεγόταν Φίλιπποι. Σῶζονται ἀκόμη ἐρείπια, σῶζεται καὶ ἡ φυλακὴ ὅπου εἶχαν φυλακίσει τὸν ἀπόστολο Παῦλο. Ἐκεῖ λοιπόν, στὸ ποταμάκι ποὺ τρέχει ἔξω ἀπὸ τοὺς Φιλίππους, βαπτίσθηκαν οἱ πρῶτοι Χριστιανοὶ τῆς Εὐρώπης. Κατόπιν ὁ Παῦλος ἀπὸ τὴν Καβάλα πῆγε στὴ Θεσσαλονίκη, στὴ Βέροια, στὴ Νάουσα, στὴν Κατερίνη, στὴν Ἀθήνα, στὴν Κόρινθο, στὴν Πρέβεζα, στὴν Κύπρο, στὴν Κρήτη. Μπορεῖ αὐτὸ νὰ ἐνοχλῆ κάποιους, ἀλλὰ πρέπει νὰ σβήσουμε καὶ νὰ κάψουμε τὴν ἀγία Γραφή γιὰ νὰ διαγραφοῦν ἡ τιμὴ καὶ ἡ δόξα ποὺ ἀνήκουν στὴν πατρίδα μας· οἱ Ἕλληνες πρῶτοι πίστεψαν στὸ Χριστὸ διὰ τοῦ κηρύγματος τοῦ ἀποστόλου **Παύλου**.

Ἐπειτα ὁ **Πέτρος**. Ὅπως ὁ ἀετὸς πετάει μὲ τὰ χρυσὰ του φτερά, ἔτσι καὶ αὐτὸς πέταξε καὶ ἔφθασε μέχρι τὴ Ρώμη. Ἐκεῖ κήρυξε καὶ ἐκεῖ σταυρώθηκε γιὰ τὸ Χριστό.

Οἱ ἀπόστολοι Πέτρος καὶ Παῦλος πέταξαν παντοῦ καὶ κήρυξαν τὸ εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ. Γι' αὐτὸ αὐτοὶ οἱ δυὸ εἶνε μεγάλοι εὐεργέτες τοῦ κόσμου. Μέρη καὶ νύχτες, ἀπὸ χωριὸ σὲ χωριό, ἀπὸ λαγκαδιὰ σὲ λαγκαδιὰ, ἀπὸ θάλασσα σὲ θάλασσα, ἀπὸ φυλακὴ σὲ

φυλακὴ, ἀπὸ μαρτύριο σὲ μαρτύριο, ἕως ὅτου ἄφησαν τὴν τελευταία τους πνοή.

* * *

Αὐτοὺς τοὺς εὐεργέτας τιμοῦμε σήμερα. Καὶ πρέπει νὰ τοὺς δείχνουμε εὐγνωμοσύνη καὶ ἀγάπη μὲ κάθε τρόπο. Πῶς μπορούμε νὰ τοὺς δείξουμε τὴν ἀγάπη μας; Ὅχι μόνο μὲ λόγια. Ὅχι νὰ τοὺς θυμούμεθα μιὰ φορὰ τὸ χρόνο, στὴν ἑορτὴ τους, ἔτσι τυπικά. Πρέπει οἱ ἀπόστολοι **νὰ μποῦν στὸ σπίτι μας**. Πῶς θὰ μποῦν στὸ σπίτι μας; Ὁ Παῦλος ἔγραψε δεκατέσσερις ἐπιστολές καὶ ὁ Πέτρος δύο καθολικές. Τὰ λόγια τους εἶνε ἀθάνατα. Ἄν πάτε στὴ Μόσχα, παρ' ὅλο ποῦ ἦταν ἄθεο τὸ κράτος, ἔξω ἀπ' τὸ Κρεμλίνο εἶχαν γράψει σὲ ταμπέλλα μὲ ῥωσικὰ γράμματα τὰ λόγια τοῦ Παύλου «*Ὅποιος δὲν θέλει νὰ δουλεύῃ, νὰ μὴν τρώῃ*» (β' Θεσ. 3,10). Τί εἶνε τὸ εὐαγγέλιο! βόμβα ἀτομικὴ εἶνε, ἥλιος εἶνε, ψωμὶ εἶνε, νερὸ εἶνε, σίδηρο καὶ ξίφος εἶνε!

Λοιπόν, εἶσαι πατέρας; στὸ σπιτάκι σου ἄνοιξε τὴν ἀγία Γραφή, μελέτησε τὰ λόγια τῶν ἀποστόλων. **Πετάξτε ἀπὸ τὰ σπίτια σας τὴν τηλεόρασι!** Αὐτὸ στὴν Ἀμερικὴ τὸ κατάλαβαν καὶ μεγάλοι ἐπιστήμονες ρίχνουν τὸ σύνθημα «*Ἐξω ἀπὸ τὰ σπίτια οἱ τηλεοράσεις!*». Προφήτευσε γι' αὐτὸ ὁ ἅγιος Κοσμάς ὁ Αἰτωλὸς πρὶν διακόσια χρόνια καὶ εἶπε· Ὅταν θὰ πλησιάζῃ τὸ τέλος, θὰ προηγηθοῦν δύο πράγματα· θὰ δῆτε τὶς γυναῖκες γυμνές στὸ δρόμο καὶ θὰ βγῆ ἓνα κουτὶ ποὺ θὰ τρελλάνῃ τὸν κόσμο. Ἦρθε τὸ κουτὶ καὶ τρέλλανε μικροὺς καὶ μεγάλους· μπῆκε ὁ διάβολος στὸ σπίτι.

Ἀδέρφια μου, σᾶς μιῶ μὲ πόνο. Πετάξτε τηλεοράσεις καὶ ράδια! Ψευτιὲς καὶ κακοήθειες μεταδίδουν. Θὰ καταστραφοῦν τὰ παιδιὰ σας, θὰ διαφθαρή ὅλη ἡ κοινωνία. Σᾶς συνιστῶ ν' ἀνοίξετε ἓνα ράδιο καὶ μιὰ τηλεόρασι. Ῥάδιο εἶνε τὸ εὐαγγέλιο, τηλεοράσεις εἶνε ὁ ἀπόστολος Πέτρος καὶ ὁ ἀπόστολος Παῦλος. Γονεῖς καὶ παιδιά, μικροὶ μεγάλοι, **ἀνοίξτε τὸ εὐαγγέλιο!** Διαβάστε τὸ πρωί. Καὶ τὸ βράδυ, ἀντὶ νὰ κάθεστε ὧρες στὴν τηλεόρασι, **ἀνοίξτε τὶς ἐπιστολές** καὶ διαβάστε τὰ λόγια τοῦ Παύλου καὶ τοῦ Πέτρου. Καὶ νὰ εἶστε βέβαιοι, ὅτι τὰ λόγια αὐτὰ σῶζουν τὸν ἄνθρωπο, αὐτὰ εἶνε ὁ λυτρωμὸς τοῦ κόσμου. Ἐξω ἀπὸ τὸ εὐαγγέλιο, ἔξω ἀπὸ τὴν Ἐκκλησία, μακριὰ ἀπὸ τὸ Θεό, δὲν ὑπάρχει σωτηρία. Κι ἂν ἐμεῖς τὸ Χριστὸ τὸν ἀρνηθοῦμε, καὶ οἱ πέτρες ποὺ πατοῦμε θὰ φωνάξουν· «*Εἷς ἅγιος, εἷς Κύριος, Ἰησοῦς Χριστός, εἷς δόξαν Θεοῦ Πατρὸς ἁμῶν*» (Φιλ. 2,11 καὶ θ. Λετ.).

(†) **ἐπίσκοπος Αὐγουστῖνος**